

[Lyskolt Hansen.]

80 pct. af de lokale tilskud på indtil 25 000 kr. og 40 pct. af de næste 25 000 kr., mens der kun ydes 25 pct. af yderligere lokale tilskud. Det, der foreslås, betyder altså nogenlunde ligestilling for de større og de mindre biblioteker.

Videre fremhæver det ærede medlem, at kommunerne har det store økonomiske ansvar. Må jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at det samme gælder jo for byerne; der sidder også kommunalbestyrelser, som må have det store økonomiske ansvar. Men man har så sandelig også som kommunalbestyrelsesmedlem et kulturelt ansvar, og det må efter min opfattelse gælde såvel på landet som i byen. Hvis en kommunalbestyrelse, der f. eks. betaler — som tilfældet er for min egen kommunes vedkommende — 13 500 kr. for biblioteksarbejde i oplandet, ikke følte også sit kulturelle ansvar over for sit opland, sin nabokommune, ville den vel sige: hvorfor skal vi betale? Lad dem selv ordne det derude! For det kan vel ikke være meningen, at man i landkommunerne ikke skal have samme biblioteksmæssige adgang som i byerne? Jeg kan ikke tro, at det ærede medlem har den opfattelse. Jeg synes, det er en rimelighedshandling over for vore centralbiblioteker, der her foreslås.

Det ærede medlem sagde, at han syntes ikke, at de tal, vi fik sidste år, var så graverende. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg, der selv er kommunalbestyrelsesmedlem og formand for et centralbibliotek, synes, at det er ved at være graverende, at vi år efter år skal yde så mange penge til oplandsarbejdet. Vi har gjort det med glæde indtil dato, men en sådan udvikling kan en ansvarsbevidst kommunalbestyrelse simpelt hen ikke lade fortsætte. Vi må forlange, at der nu virkelig kommer en anerkendelse af det arbejde, som for byernes vedkommende har været et pionerarbejde. Jeg tror ligesom ministeren ikke på, at disse penge vil komme kommunekassen i centralbibliotekskommunerne til gode, men de vil komme arbejdet i landkommunerne til gode. Det ærede medlem ved, at der er et stort arbejde at udføre i landkommunerne, ikke mindst på børnebiblioteksområdet. Jeg fremhævede sidste år, hvor ringe børnebiblioteksudlånet var i landkommunerne sammenlignet med ud-

lånet i bykommunerne. Jeg er overbevist om, at det, der her sker, vil bevirke, at arbejdet derude gøres bedre og mere effektivt til gavn for landbefolkningen. Derfor tror jeg, det er rigtigt at gennemføre det, der her er foreslået.

Hvad tanken om en låneafgift angår, må jeg på mit partis vegne blankt afvise den. Det ville være et regulært kulturelt tilbageskridt at indføre en sådan afgift. Størrelsen af det beløb, der nævnes i denne forbindelse, 3 mill. kr., skal jeg ikke anfægte, men afgiften skulle jo opkræves hvert år, og det ville kræve en ganske betydelig administration. Jeg vil gerne understrege, at vore biblioteker er de offentlige institutioner, der klarer sig med mindst administrativ hjælp. Jeg kunne heller ikke tænke mig, at f. eks. de, der har børn, og det er en stor del af lånerne, skulle have pålagt en sådan afgift. Konsekvensen ville simpelt hen blive, at i stedet for, at familiemedlemmerne har hver sit lånerkort, så de selv kan komme på biblioteket og låne, når det passer dem, og disponere, som de vil, og derfor føler et tilhørsforhold til bibliotekerne, ville der kun blive ét lånerkort pr. familie, og det ville bevirke, at forbindelsen med biblioteket ikke ville blive den, den er i dag. Som jeg sagde før, står vi over for de store årgange. Der er i skolerne gjort et dygtigt arbejde for at gøre de unge biblioteksminde, og det kan og skal gøres endnu bedre, men jeg mener bestemt ikke, vi bør stille os hindrende i vejen for dette arbejde ved at pålægge en afgift som den omtalte. Jeg understreger, hvad jeg sagde før, at pengene skal opkræves hvert år, hvis afgiften skal give noget, og lånerne er jo ikke en homogen masse, så det vil give megen administration. Vi må imidlertid se, om vi ikke kan liste det ærede medlem med i udvalget, så han forstår vor argumentation. Jeg tror, det kan bære for os fremover, at vi holder på, at vore biblioteker er et af de kulturelle goder, som et kultursamfund har råd til at yde gratis. Det er baggrunden, på linje med hvad der er tilfældet for skolernes vedkommende.

Østergaard: Hvad angår tilskuddet til de almindelige biblioteker, har jeg blot rejst det spørgsmål, om ikke springet var for stort, og efterlyst en sammenlignende op-